

בעניין:

נגד

מנהל אגף בכיר מעונות יום ומשפחתונים לגיל הרך (הממונה).

החלטה

המדובר בערר לפי ס' 55 לחוק הפיקוח על מעונות היום, התשע"ט-2018 (להלן – חוק הפיקוח) על החלטת הממונה מיום 6 ביולי 2023 שלא לאשר את העסקת העוררת במעון יום לפעוטות (להלן – ההחלטה). ביום 07 פברואר 2024 נתנה הוועדה החלטה בה פורטו מסקנות הביניים של הוועדה (להלן – החלטת הביניים). להלן מסקנות הביניים:

"לא ניתן לאפשר את עבודת העוררת במעונות יום לפעוטות. יודגש כי הוועדה בוחנת את הדברים בהקשר הטיפולי-חינוכי ומתוך מחשבה על הבטחת מרחב מתאים להתפתחות פעוטות, והיא אינה נדרשת לדרישות הדין הפלילי.

בה בעת מצאנו פגמים ממשיים בהליך שערך הממונה: לא היה מקום לדחות את פירוט המידע עליו לכאורה נסמכה החלטת הממונה לשלב התגובה לערר - שמתקיים רק במקרה בו מטפלת מגישה ערר; ואין מקום להחלטה לקונית הנסמכת, כך לפי ההחלטה עצמה, רק על עצם קיומו של תיק חקירה."

ועדת הערר ביקשה מהצדדים להודיע על כוונותיהם לגבי המשך ניהול התיק לאור מסקנות הביניים.

תגובת העוררת

תגובה להחלטת הביניים הוגשה מטעם העוררת ביום 13 בפברואר 2024 (להלן – התגובה), ואלה טענותיה בתמצית-

1. מהחלטת הביניים עולה כי זכויותיה של העוררת בהליך השימוע נפגעו.
2. צריך לתת ביטוי לכשלים שעלו בהתנהלות רשת המעונות בה הועסקה העוררת.

3. באשר להסכמת ב"כ העוררת להעברת חומרים לבחינת הוועדה במעמד צד אחד: "כל מה שביקש ב"כ העוררת שיוגש על ידי המשיבה זה הסרטון עצמו מהגן על מנת שהוועדה תתרשם מהראייה המקורית ולא מהסקת מסקנות של מאן דהו".

4. הכשלים בהליך השימוע, מעוררים דאגה רבה לגבי מהימנות.

5. העוררת צפתה בסרטונים במסגרת החקירה, ולפיה לא נראה כי יש בסרטונים אלימות.

6. ככל שהעוררת לא תוכל לעבוד במעונות יום, יהיה בכך משום פגיעה בחופש העיסוק שלה.

לסיכום מבוקש כי:

1. ההליך בעניינה של העוררת ימשיך בפני הוועדה. נזכיר, בערר התבקש לחילופין (ככל שהבקשה לאפשר לעוררת לעבוד במעונות היום עד קבלת החלטה בתיק החקירה לא תתקבל) הסעד של הליך מחדש בפני הממונה, בו יתאפשר לעוררת "לשטוח את כלל טענותיה בפני מנהל האגף טרם קבלת החלטה בצורה מסודרת".

2. הוועדה תיחשף לסרטון המלא בעניינה של העוררת.

תשובת המשיב

תשובת המשיב להחלטת הביניים ולתגובה הוגשה ביום 18 בפברואר 2024.

אלה הם עיקריה:

1. באשר לחומר שהועבר לוועדה – לפי המשיב הסרטון אינו מצוי בידי המשיב, וגם לא נאמר שמצוי אצלו סרטון כזה, "אלא שהמשיב אסף מידע מהמשטרה בדבר מצב תיק החקירה ומפקחת מטעמו זומנה לצפות בסרטונים ממצלמות המעון בתחנת המשטרה". לפי התשובה הסכמת ב"כ העוררת להעברת החומרים לעיון במעמד צד אחד ניתנה גם באמצעות דוא"ל שצורף לתשובה.

2. ההליך שהתנהל בפני הממונה – החלטת הממונה היא בהתאם לסמכותו בסעיף 15(ד)(1) לחוק הפיקוח. כתשתית להחלטה הרשות רשאית לבחון מגוון רחב של ראיות, ולפיכך טרם החלטתו הממונה אסף מידע מהמשטרה בדבר תיק החקירה ובכלל זה מפקחת מטעמו זומנה לצפות בסרטונים שנלקחו. עם זאת, המידע שקיבל המשיב מתיק החקירה לא הועבר לעוררת בשל חשש לשיבוש הליכי חקירה ופגיעה בהליך הפלילי המתנהל כנגד העוררת. לעוררת ניתנה זכות השימוע כדין והעוררת בחרה שלא להגיש טיעונים לשימוע.

3. התשובה מפנה לדוקטרינת הבטלות היחסית ומבקשת להחיל אותה על המקרה שלפנינו, אף אם לדעת הוועדה נמצאו פגמים בהחלטת המשיב, בהתחשב במכלול נסיבות העניין ובהם החומרים שהוצגו בפני הוועדה והאינטרס הציבורי בדבר הגנה על שלומם וביטחונם של הפעוטות.

לסיכום מבוקש כי הוועדה תקבל החלטה בתיק ותדחה את הערר.

דיון

נקדים את המאוחר ונסכם כי הוועדה קובעת כי על הממונה לערוך הליך חדש בתנאים שיפורטו בהחלטה. תחילה, עלינו להכריע במספר סוגיות.

בתגובה להחלטת הביניים מבוקש כי ההליך ימשיך בפני הוועדה ובמסגרת זאת יוצג לוועדה התיעוד המצולם מהמעון "על מנת שהוועדה תתרשם מהראייה המקורית ולא מהסקת מסקנות של מאן דהו". לפי התגובה הנימוק לבקשה הוא:

1. הוועדה היא הבוחנת את החלטת הממונה ועליה להיחשף לחומרים המקוריים;
2. חשש למהימנות ההתרשמות שמתוארת במסמך, וזאת נוכח הכשלים בהליך השימוע וברשת המעונות. הוועדה הינה ועדת ערר, וסמכותה היא לבחון את החלטת הממונה בהתאם לפרק ח' בחוק הפיקוח. הוועדה בוחנת את התנהלות הממונה בשני רבדים: הרובד המשפטי-מנהלי, רובד שיקול הדעת החינוכי-טיפולי. המחוקק כונן וקבע את ועדת הערר כערכאת ערעור ראשונה נוכח הצורך בבחינה מנקודת מבט חינוכית-טיפולית, והרכבה נקבע בהתאמה למומחיות שעליה להפעיל כך שרוב חבריה בעלי מומחיות בפדגוגיה בגיל הרך.

ועדת הערר תבחן, מתוך היכרותה ומומחיותה בתחום החינוכי-טיפולי, האם בהחלטתו הממונה פעל לפי המצופה מרשות מנהלית: ללא משוא פנים או שרירות, תוך שקילת מלוא השיקולים הרלוונטיים לעניין ואיזון בין האינטרסים השונים, על בסיס תשתית ראייתית נאותה, מהימנה ומבוררת בהתאם לאמות המידה הנוהגות במשפט המנהלי (השוו, למשל, פסק דינו של השופט כב' גרוסקופף בע"מ 7514/21 **שמאור מוקד הבטחון הישראלי בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים** (נבו 14.03.2022)).

בהקשר של הראיות - כלומר המידע שעמד בפני בעל הסמכות המנהלית בעת שקיבל את החלטתו - למשל, ועדת הערר שואלת האם נאספו כלל הראיות הרלוונטיות (ובכלל זה האם נשמעו כל מי שהיו צריכים להישמע) הוועדה שומעת טענות לגבי מהימנות ראיות מסוימות וכיוצא-בזאת. כל זאת במסגרת הכללי הראיות המנהליות. בנוסף הוועדה תוכל לבחון באמצעות המומחיות הייחודית לה בתחום החינוכי-טיפולי האם הראיות קיבלו את ההתייחסות והמשקל המתאימים.

ועדיין התרשמות ועדת הערר לא נועדה כדי לערוך בחינה חדשה שסופה החלטה עצמאית, אלא כדי לבחון את אופן הפעולה ושיקול הדעת של הרשות המנהלית. בניסוח המשפטי השגור – ועדת הערר אינה מחליפה את שיקול דעת הממונה בשיקול דעתה שלה.

בתגובה מבוקש מוועדת הערר "להתרשם מהראייה המקורית" לעומת הסתמכות על מזכר צפיה שערכה מפקחת מטעם משרד החינוך או במילות התגובה "הסקת מסקנות של מאן דהו". לפי התגובה יש חשיבות שהוועדה תצפה בסרטון בעצמה וכך "תבחן את הדברים באופן אובייקטיבי ולא על ידי מסמך של מישהו שמתאר את שראה, במיוחד כשיש סרטון שמנציח את האירוע".

קודם שנשאל האם ועדת הערר יכולה להסתמך על מזכר הצפייה, נשאל: האם הממונה יכול להסתמך על מזכר צפיה.

המשיב מודיע שצילומי הוידאו שנלקחו מהמעון אינם ברשותו. סעיף 7 לחוק התקנת מצלמות לשם הגנה על פעוטות במעונות יום לפעוטות, התשע"ט-2018 (להלן – חוק המצלמות) קובע את אופן השימוש בצילומים -

7. (א) לא יצפה אדם בצילומים לפי חוק זה, לא יעתיקם, לא יעבירם לאחר ולא יעשה

בהם או במידע שהתגלה לו מהם כל שימוש, אלא לפי צו של בית משפט.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) –

(1) משטרת ישראל ורשויות התביעה רשאיות להשתמש בצילומים לשם

מניעת ביצוע עבירה, חקירת עבירה או לשם ניהול הליך פלילי בלבד, בכפוף להוראות כל דין;

(2) משטרת ישראל תדווח על מידע שהתגלה לה מהצילומים לממונה או למפקח לפי חוק מעונות יום שיקומיים, לפי העניין, כדי למנוע פגיעה בשלומם הגופני או הנפשי של פעוטות השהים במעון יום לפעוטות, וכן לעובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960, לשם מילוי תפקידו לפי החוק האמור, והכול אם אין בכל כדי להביא לידי שיבוש הליכי חקירה או משפט; קיבל ממונה או מפקח לפי חוק מעונות יום שיקומיים מידע כאמור, יודיע על כך למנהל המעון;

(3) הממונה, מפקח לפי חוק הפיקוח על מעונות יום לפעוטות ומפקח לפי חוק מעונות יום שיקומיים רשאים להשתמש בצילומים, במקרה של חשד לפגיעה בשלומם הגופני או הנפשי של פעוטות במעון יום לפעוטות, לשם מניעת פגיעה בשלומם הגופני או הנפשי של הפעוטות השהים במעון בלבד;

(4) משטרת ישראל תאפשר להורה של פעוט לצפות בצילומים שבהם מתועדת פגיעה באותו פעוט, ככל שאין בכך כדי להביא לידי שיבוש הליכי חקירה או משפט.

לפי סעיף המטרה בחוק, חוק המצלמות קובע את השימוש במצלמות במעונות היום לפעוטות במטרה להגן על שלומם של הפעוטות במעון היום ותוך ניסיון לשמור על פרטיות המצלומים. כך קובע החוק, כי הממונה רשאי לעשות שימוש בצילומים במקרה של חשד לפגיעה בשלום הפעוטות במעון יום ולשם מניעת פגיעה בפעוטות. בקשה ממפקחת, עובדת משרד החינוך, בעלת היכרות עם תחום הגיל הרך לצפות בצילומים ופענוחם בהתאם לניסיונה המקצועי הוא שימוש נכון בצילומים התואם את חוק המצלמות. מפקחת עובדת משרד החינוך בתחום הגיל הרך היא בעלת המיומנות המתאימה לפענוח הצילומים, ונכון עשה הממונה שנסמך על התרשמותה בכתב שנערכה בזמן הצפייה או סמוך לו (ראו לעניין זה "זמיר הסמכות המינהלית, כרך ב – ההליך המינהלי (נבו, 2011) בעמ' 1126-1128). אין זה מקרה שגם חוק המצלמות מתייחס בסעיף 7(ב)(3) למפקח לפי חוק הפיקוח, במקרה זה מפקחת, ומעניק לה סמכות להשתמש בצילומים.

עוד עלתה טענה כלפי מהימנות המזכר שהגישה המפקחת. ביחס לפעולות המפקחת במסגרת תפקידה וסמכותה, והתרשמותה מהסרטונים כפי שעלו במזכר בכלל זה, עומדת חזקת התקינות המינהלית, ועל הצד המבקש מוטל הנטל להפריכה. ראו בג"ץ 5801/15 דיבובי אהרון מאיר (ע"ר) נ' ממשלת ישראל משרד החינוך ועדת התמיכות (נבו 16.01.2018):

"ביחס לפעולותיה של רשות מנהלית עומדת חזקת התקינות המינהלית וחזקת החוקיות, ועל העותרים מוטל הנטל להפריכן. לצורך כך, אין די בטענה סתמית, אלא יש צורך בביסוס הנשען על תשתית ראייתית הולמת".

חיפשנו בתגובה טענות כלפי המפקחת ולא מצאנו. לא רק שלא שהוצג בסיס לטענות כלפי המפקחת, אלא הערר מנסה לבסס את הטענות כלפי מהימנות המזכר שערכה המפקחת בהתנהלות הממונה בהליך השימוע. גם לעניין זה לא מספקת התגובה נימוק ואינה מנסה להציג חוט מקשר בין שני הדברים, אלא שולחת טענה בחלל הריק. בכל זאת, בחנו את הטענה והוועדה סבורה שהפגמים שנמצאו באופן התנהלות הממונה בהליך השימוע אינם משליכים על פעילות המפקחת בעריכת המזכר. נסב את תשומת הלב לכך שלפי תעודת עובד הציבור שהוגשה

מזכרי הצפייה נערכו בסמוך למעצריה של העוררת, קודם כל לבקשת המשטרה כשהראשון בהם באותו המועד בו נשלחה לעוררת ההזמנה לשימוע. כמו כן, תיאור הסרטונים הינו מפורט, מציג בפרטים את הפעולות שנצפו לצד השעה המצוינת בסרטון.

בהינתן שוועדת הערר לא מצאה חשד לפגם בהתנהלות המפקחת ואף לא בסיס לחשד כאמור, ובהתחשב בכך שוועדת הערר אינה באה להחליף את שיקול דעת הגורם המוסמך בשיקול דעתה, הרי שבהיעדר נסיבות מיוחדות וועדת הערר תסתמך על פענוח הסרטונים על ידי המפקחת.

סיכומו של דבר, בקשת ב"כ העוררת לבחינת החומר המצולם על ידי הוועדה נדחתה.

דוקטרינת הבטלות היחסית

המשיב ביקש לקבוע, על סמך דוקטרינת הבטלות היחסית, כי אף אם קיימים פגמים בהחלטתו – עדיין החלטתו עומדת במובן זה שאין מקום לאשר את העסקת העוררת במעון יום לפעוטות.

חוק הפיקוח מעניק לממונה שיקול דעת רחב באופן יוצא דופן, גם ביחס לחוקים אחרים שמטרתם לדאוג לרווחתם של ילדים (השוו למשל חוק האומנה). שיקול דעת זה מוענק ללא הנחיות וללא אמות מידה למעט מטרת העל – הבטחת שלומם של הפעוטות השוהים במעונות היום. הסמכות היא בין היתר, סמכות לפגוע בחופש העיסוק של מחנכות-מטפלות, רובן ככולן נשים המשתכרות שכר נמוך עם תנאים סוציאליים מוגבלים שמוענקים על ידי מגוון מפעילי מעונות היום, כדי להבטיח מטרה זו.

למול שיקול הדעת הרחב והסמכות לפגוע בזכות העיסוק של המטפלות על הממונה מוטלת אחריות. בשלב הראשון, ובו נתמקד בהחלטה זו, האחריות היא לקיים הליך מנהלי תקין לקבלת ההחלטה.

בהזמנה לשימוע ובהחלטה הממונה לא פירט את החומרים ואת הנימוקים על בסיסם שקל וקיבל את החלטתו. נזכיר, רק במסגרת תשובתו לערר טען המשיב לראשונה כי החלטתו התקבלה על סמך חומרים נוספים מעבר לעצם קיומו של תיק פלילי. בכך נפל פגם מהותי בהליך המינהלי, אשר פגע ביכולת של העוררת לענות באופן מושכל ולהתגונן מפני הטענות. הדרישה מבעל הסמכות המינהלית לפרט את אלו, במסגרת ההליך, אינה נגזרת רק מהפסיקה אלא עולה גם בקנה אחד עם חוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), התשי"ט-1958.

פגם נוסף בהליך הינו באיסוף הראיות, והמדובר באי-שמיעת העוררת. נחדד, שמיעת העוררת בעל-פה היא חלק מהתשתית העובדתית הנדרשת לצורך קבלת החלטה. אמת היא שבמקרה שלפנינו העוררת לא ענתה להזמנה לשימוע, שם - נתבקשה להגיש טיעוניה בכתב תוך 21 יום, ואולם כאמור הזמנה זו גם היא לוקה בפגמים. הוועדה חזרה שוב ושוב בהחלטותיה על החיוניות, ברוב המוחלט של המקרים, של עריכת שימוע בעל-פה למחנכות-מטפלות במסגרת הליך הפעלת סמכות הממונה.

הקביעה בדבר חשיבות קיומו של שימוע בעל-פה, כמו גם המשקל שניתן לפגמים שפורטו בהליך, הינם בהתחשב: במאפיינים הייחודיים של אוכלוסיית המחנכות-מטפלות, במשמעות של תוצאת החלטת הממונה וגם בטעמי יעילות וחסכון של ההליכים המנהליים, שכוללים גם את העררים הנידונים בפני ועדה זו ושיקולי אמון הציבור. ראו למשל החלטות הוועדה בעררים 27/22, שרה זאן, וכן דפנה ברק-ארז **משפט מינהלי, כרך ב'** (נבו, 2010) שער חמישי – תוצאות הפגם המינהלי.

כיוון שאין בכוונת הוועדה להביא לקיומם של הליכי סרק, נבחן לרגע מהי המשמעות המעשית של קבלת עמדת המשיב - הדבר שווה לאמירה שאין לעוררת מה לטעון לגופו של עניין באופן שעשוי להביא לשינוי כלשהו של החלטה. לא רק שאולי יידחו טענותיה של העוררת, אלא שקיימת ידיעה ברורה או לפחות וודאות כמעט מוחלטת שטענותיה יידחו; ובהתאמה הסיכוי שייגרם לעוררת עיוות דין הוא אפסי. הוועדה סבורה, גם על סמך הדיון שהתקיים בפניה, כי לא ניתן לספק אמירה שכזו.

ראשית, נזכיר שהממונה ביסס את החלטתו רק על סמכותו לפי ס' 15(ד)(1) הנשענת על הליך פלילי, בעוד שהיה יכול לבחור להשתמש בסמכותו הרחבה המתבססת על נימוקים פדגוגיים בלבד (המחייבת גם אישור של נוסף בתוך משרד החינוך). בהינתן בחירה זו יש לתת מקום לחלוף הזמן מפתיחת החקירה. עברו מעל לתשעה חודשים מאז שנפתחה החקירה כלפי העוררת אך החלטה אין. נזכיר שמצופה היה מהחקירה שתתנהל בקצב מהיר במיוחד נוכח העובדה שהעוררת נותרה במעצר לצורך ביצוע פעולות חקירה.

שנית, העוררת השתתפה בדיון בפני הוועדה שנערך בהיוועדות חזותית בחודש אוקטובר 2023. מטבע הדברים, באופן ובמועד בו נערך הדיון הוא לא הגיע למיצוי. בכל זאת, הוועדה התרשמה שיש ערך ממשי בשמיעת העוררת, בהקשר של הטענות כלפיה, והתרשמות זאת פורטה בהחלטת הביניים.

נוכח כל אלה, גם יישום של דוקטרינת הבטלות היחסית לא תביא בענייננו לתוצאה של קבלת החלטת הממונה.

עם זאת, עמדת המשיב מתקבלת באופן חלקי - כלפי העבר - במובן זה שעד להשלמת ההליך המינהלי בפני הממונה העוררת לא תוכל לעסוק במעונות יום לפעוטות. במקרה המסוים שלפנינו קבענו על סמך חומרים שהוצגו בפנינו, בפרט חומרים גלויים כמו דבריה של כב' השופטת אילה אורן בדיון מיום 16 ביוני 2023, כי תחת אמות המידה של המשפט המינהלי (להבדיל מהפלילי) ובהקשר החינוכי-טיפולי מתוך מחשבה על הבטחת מרחב מתאים להתפתחות פעוטות, לא ניתן לאפשר את העסקתה של העוררת במעונות יום עד להשלמת הבירור וההליך המינהלי.

מניעת העסקה עד להשלמת ההליך המינהלי בפני הממונה, בנסיבות מסוימות ובתנאים ומגבלות מסוימים, עולה בקנה אחד עם חוק הפיקוח, ראו למשל:

1. נקודת המוצא של חוק הפיקוח באשר להעסקת עובדים במעונות נמצאת בסעיף 15 לחוק, ולפיה אין להעסיק עובד אלא אם ניתן אישור העסקה.
  2. גם לאחר מתן רישיון ישנה אפשרות להפסיק באופן מיידי וללא התראה את הפעילות במעון לפי סעיף 32(ג) ו-(ה) בתקופה שעד השלמת ההליך המינהלי (ולכל היותר 90 יום), וזאת בכל מקרה בו יש לממונה יסוד סביר בו חדל להתקיים תנאי מתנאי הרישיון או הוראה מהוראות החוק וכי יש לפחות יסוד סביר לחשד שתיגרם בשל כך פגיעה בשלומם או בבטיחותם של הפעוטות.
- יודגש, החלטה זו היא בנסיבות המקרה שלפנינו, וייתכן שבמקרים אחרים תתקבל החלטה אחרת, בפרט נוכח השינויים שבכוונת הממונה ליישם בהליכי השימוע לפי החוק, כך לפי הודעות ב"כ הממונה לוועדה.

יישום - קיום הליך חדש בפני הממונה

כאמור, הוועדה קבעה בהחלטת הביניים כי נפלו פגמים ממשיים בהליך שערך הממונה. כאן הוספנו כי יש ערך ממשי בקיום הליך בפני הממונה שיכלול, בין היתר, שימוע מתאים בעל-פה.

בהחלטותינו גם הדגשנו פגמים בהתנהלות העוררת. יש פגמים שייחסנו להם חשיבות מוגבלת כמו אי מענה להזמנה לשימוע. פגם זה בחנו לאור נוסח ההזמנה לשימוע וגם לאור מצבה של המטפלת באותה התקופה – בחלקה שהתה במעצר כאשר הייצוג ניתן לה באמצעות הסגוריה הציבורית, דבר שלעצמו מלמד על נסיבות מצבה של העוררת. ישנם גם פגמים שהובילו לדחיית הבקשה לעיכוב ביצוע, כמו ערר תמציתי שאינו מתייחס לנסיבות המקרה המסוים אלא, בלשון ההחלטה בבקשה לעיכוב ביצוע, "מעלה טיעונים רוחביים המתאימים לרוב המוחלט של המקרים הבאים בפני הוועדה, שעיקרם הקשיים הטבועים בעצם השימוש בסמכות הממונה לפי סעיף 15(ד) לחוק הפיקוח במקביל לקיום החקירה".

בתגובה מבוקש להמשיך את בירור התיק בפני ועדת הערר. זהו שינוי מעמדת הערר שביקשה, אמנם לחילופין, כי תינתן לעוררת הזדמנות לשטוח טענותיה כראוי בפני הרשות המינהלית.

לצורך הדיון נניח כי שינוי עמדה זה מנומק באותה טענה כללית בתגובה, לפיה מהימנות הרשות המינהלית לקויה נוכח הפגמים בהליך המינהלי שאבחנה הוועדה בהחלטת הביניים. אלא שפגמים אלה היו ידועים (או לכל הפחות מסתברים) גם קודם לכן, בוודאי במקרה זה בו התנהלו במקביל הליכים בפני ביהמ"ש השלום. מה שעל-פניו לא היה ידוע קודם לכן הוא אופן התייחסותה של ועדת הערר לפגמים אלה. אגב, גם על עמדותיה העקרוניות של ועדת הערר ניתן היה ללמוד מהחלטות הוועדה המוצגות באופן גלוי ונגיש לכל דורש באתר האינטרנט של משרד החינוך.

התנהלות הצדדים צפויה להוביל את ועדת הערר לפעול הלכה למעשה כערכאה ראשונה: העוררת נשמעת בעל-פה לראשונה בפני הוועדה, לראשונה מפורטות הראיות המינהליות בהליך הערר; מהצד השני, הערר עצמו כוללני כאשר נראה שההליך בפני הוועדה משמש למסע דיג אחר טענות חדשות.

סיכומו של דבר, הוועדה קובעת כי יתנהל הליך חדש בפני הממונה. ההליך יכלול שימוע בעל-פה בפני הרכב שיכלול גם מומחה מהתחום החינוכי-טיפולי בגיל הרך. למותר לציין, כי מומחים כאלה ישנם בקרב עובדי משרד החינוך וכי המפקח שנתן את הראיות שיבחנו לא יכול להיות המומחה היחיד שייקח חלק בשימוע (ויבהר, למעט האמור במפורש כאן, הוועדה אינה קובעת את בעלי התפקידים או המומחים שישתתפו בהליך או את הרכב המומחים).

באשר לחומרים שהוצגו בפני הוועדה במעמד צד אחד

ב"כ המשיב צירף את התכתובת בין הצדדים, גם בעת שהגיש את החומרים לוועדה, ולא נראה שהיא התייחסה דווקא לסרטון ולא לחומרים אחרים או נוספים. ככלל, הוועדה אינה מזדרזת לקבל חומרים במעמד צד אחד ממספר טעמים, והקלה על נוהגה זה נוכח יוזמתו של ב"כ העוררת בדיון מיום __ אוקטובר 2023. טענת ב"כ העוררת בעניין זה, כאילו ניתן היה להבין שהוא מתנגד להצגת חומרים במעמד צד אחד למעט הסרטון, נדחית.

מעבר לצורך יצוין כי בהקשר התוצאה, הוועדה מסתמכת על תוכן החומרים שהוצגו לה רק בהקשר ההחלטה שלא לאפשר את העסקת העוררת במעונות יום עד להשלמת ההליך המינהלי. גם לעניין זה ניתן היה להסתפק בחומרים הגלויים, קרי הפרוטוקולים מדיוני בית המשפט.

כמו-כן, נפנה לאופן בו בתי משפט לעניינים מינהליים, ערכאת הערעור על החלטה זו, מיישמים את חזקת התקינות המינהלית החלה במקרה בו העורר ממסרב לעיון בראיות החסויות, ראו עת"מ (מינהליים ת"א)

65885-11-23 א.מ.ע ברדה בע"מ נ' מדינת ישראל-משרד האוצר הממונה על שוק ההון (נבו 11.01.2024). נכון שניתן עוד לדון בשאלת כללי הראיות החסויות שהוועדה נדרשת לדון לפיהם, אך גם כך הרחקנו יתר על הצורך.

סיכום ההחלטה

הוועדה מחזירה את ההליך לממונה לקיום הליך חדש. נוכח הפגמים שהתגלו בהליך המינהלי נפרט להלן את הדרוש שיתקיים בהליך.

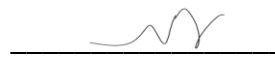
יש להתחשב בכך שכבר עברו 10 חודשים מאז פתיחת ההליך כלפי העוררת, ולעדכן את המידע הקיים אצל הממונה בדבר תיק החקירה וכל עניין דרוש אחר. חלוף הזמן גם מחייב את השלמת ההליך בהקדם, ולא יאוחר מיום 30 ביוני 2024. במסגרת זאת יתקיים הליך שימוע חדש בו יוצגו לעוררת החומרים הקיימים אצל הממונה, שעל בסיסם נבחנת ההחלטה בגינה מוזמנת העוררת לשימוע, עיקרי הטענות כלפיה, סעיפי החוק הרלוונטיים וכל חומר אחר המשמש את הממונה בהפעלת שיקול הדעת – באופן שיאפשר לעוררת להתייחס למלוא הטענות כלפיה ולהתגונן באופן מושכל. נוכח מורכבות הטענות והצורך בהתרשמות ישירה מהעוררת, יש מקום לשימוע את העוררת בעל-פה באופן שיאפשר דיון מתאים, פרונטלית או באמצעים אלקטרוניים. בשימוע ישתתף כאמור גם מומחה מתחום הפדגוגיה. על כל החלטה שתתקבל להיות מנומקת ומפורטת כדבעי, ובהתחשב בזכות הנפגעת גם להתייחס לשאלה האם קיים אמצעי שפגיעתו פחותה.

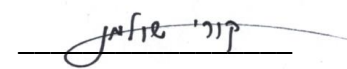
מיותר לציין, כי על השימוע וההליך להיערך בלב פתוח ונפש חפצה.

על החלטה זו ניתן לערער לבית המשפט לעניינים מנהליים במועד הקבוע בחוק.

ניתנה היום, יום חמישי י' ניסן תשפ"ד, 18 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.

גב' רבקה לייבא-מרדכי
חברה

ענת חיים, עו"ד
יו"ר

קורי שולמן ברודי, פרופ'
חברה